

มีนาคม 2565

6 มี.ค.65 วัดเกาะทอง กราบพ่อแม่ครูจารย์มหาบุญตา ชาตบุญโญ วัดเกาะทอง

6 มี.ค. 65 วัดป่าชัยวารินทร์

กราบ หลวงปู่แสวง อมโร วัดป่าชัยวารินทร์ อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น ท่านเพิ่งกลับมาจากรพ.ศรีนครินทร์ พักอยู่ในห้องปลอดเชื้อ ท่านอาจารย์ภัทร รับทไทยธรรมแทนให้ จึงได้มีโอกาสสนทนาเรื่องต่างๆกันพอสมควร กราบอนุโมทนาครับ

8 มี.ค. 65 คู่มือจัดสร้างอาคาร 108 ปีหลวงตาพระมหาบัว

เยี่ยมรพ.บ้านไผ่ ปรึกษาเรื่องถมดินปรับที่เตรียมพิธีวางศิลาฤกษ์ ต้นเดือนหน้า หลังทำสัญญารับเหมาก่อสร้างเรียบร้อยแล้ว ปรึกษากับท่านผอ.อคุลย์เรื่องพิธีวางศิลาฤกษ์ ร่างกำหนดการ ส่งให้ทางวัดป่าบ้านตาด ท่านอาจารย์สุธรรม พิจารณาก่อน เมื่อท่านแก้ไขปรับแต่งแล้วจะได้ประสานงานในส่วนต่างๆและประกาศให้ทราบโดยทั่วกันครับ ตอนนี้ทางรพ.แจ้งว่าได้รับใบอนุญาตก่อสร้างเรียบร้อยแล้วครับ

11 มี.ค. 65 ตรวจงานห้องความดันลบ รพ สมเด็จพระปิ่นเกล้า

จากสถานการณ์โควิด พวกเราจึงได้ปรับปรุงห้องแยกโรคัลยกรรมชายและัลยกรรมหญิงจำนวนสองห้อง ให้รพ.สมเด็จพระปิ่นเกล้า ขณะนี้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยนานแล้วแต่ยังไม่มีเวลามาเยี่ยมชม ได้ทราบจากน้องๆว่า ได้ใช้งานเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้ป่วยที่ติดเชื่อต้องการแยกจากผู้ป่วยอื่นๆ และใช้ทำหัตถการเช่นใส่ท่อช่วยหายใจอีกด้วย วันนี้โชคดียิ่งได้มาตรวจรับงานและนำป้ายผู้บริจาคมาให้น้องคัมภีร์ช่วยกรุณาคิดให้ที่หน้าห้องทั้งสอง เมื่อติดเสร็จคงได้มาถ่ายส่งให้เพื่อนๆที่ร่วมบุญมาได้อนุโมทนากันนะครับ ทำบุญกันเล็กๆแต่มีประโยชน์ต่อแพทย์พยาบาลและผู้ป่วยอย่างมากครับ กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆ ท่านนะครับ

12 มี.ค. 65 ของฝากจากวัดโพธิ์แมน

วันก่อนได้ไปวัดจีนกลางกรุง สวยงามเงียบสงบ ก่อนที่จะฟังสาธยายพุทธมนต์ และถวายภัตตาหาร มีเวลาเล็กน้อยจึงได้สนทนากับพระภิกษุรูปหนึ่งในวัดถึงเรื่องธรรมะ ท่านสอนว่าธรรมะในตู้หนังสือมีมากมาย ที่เห็นอยู่ก็หลายสิบปีแล้วมีทั้งผู้คนที่ยึดถือมาดึกถึงกัน บ้างก็นำมาท่องสวดภาวนา มีส่วนน้อยที่นำมาประพฤติปฏิบัติ ท่านว่าคนส่วนใหญ่มุ่งทำบุญ แต่บุญที่ทำก็ปนเปื้อนไปด้วยความโลภความปรารถนาลานาประการ กุศลย่อมไม่เกิดกับบุคคลเช่นนั้น บางคนสวดมนต์ ขยันสวดได้เป็นสูตรๆยาวๆก็สวดได้ ภูมิใจ หยิ่งทนง อวดตัวว่าสวดได้ แต่หาู้จักความหมายใจความในพระสูตรไม่ ท่านผู้รู้ เข้าใจในบทสวด แม้สวดไม่ดั่งไม่คล่องแต่ใจนั้นเบิกบานในธรรม ย่อมเข้าถึงพระธรรมคำสอนขององค์ศาสดา

มหายานก็ไม่แตกต่างจากเถรวาท เพราะธรรมเดียวกัน พระบรมศาสดาองค์เดียวกัน จะแตกต่างกันอย่างไร เพียงแต่มุมมองที่แตกต่างอาจทำให้เราเห็นวัตถุเดียวกันไม่เหมือนกันได้ ท่าน สีล ภาวนา เดียวกัน แต่ ..... สติสมาธิ จำต้องมีตลอดอย่างต่อเนื่องจึงเข้าถึงใจเข้าถึง จิต เมื่อใจมีสติควบคุมอยู่ในธรรม ใจย่อมเข้าถึง จิต เมื่อเข้าถึงจิต ปัญญา ย่อมเกิด ย่อมเข้าใจในธรรมทั้งมวล

หลักการนี้ ไม่น่าจะแตกต่างกันกับเถรวาท... ใช่มั้ย?

พระพุทธรูปมากมายที่เราเคารพ มีชื่อแตกต่างกัน ล้วนมาจากจิตเดียวกัน พระพุทธเจ้า เดียวกัน การที่แตกแยกออกไปเป็น ธรรมกาย เป็นพระปัญญา พระกรุณาฯ ล้วนมาจากที่เดียวกัน ทั้งหมดคือสิ่งเดียว -หนึ่งเดียวคือทั้งหมดคนนั่นเอง

ท่านสรุปรูปธรรมเป็นสี่ระดับ

1. ทำทาน มีศีล สวดมนต์
2. ทำทานด้วยปัญญา สีลบริสุทธิ์ สวดมนต์(ฟังธรรม)เข้าใจถึงพระธรรม

3. กระทำทุกสิ่งที่มีปัญหาพิจารณาประกอบ ศิลปวิธีที่จากใจ ฟังธรรม/สวดมนต์ เข้าใจ และน้อมนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

4. เข้าถึงพระธรรม ชีวิตตัดขาดจากสิ่งดั่งรั้ง ปราศจากทุกข์ ร้อนรนใจ สงบสว่าง เย็นกาย เย็นใจ

ตั้งใจจะเขียนแบ่งปันตั้งแต่สองวันก่อนแต่ติดภารกิจหลายอย่าง ร่างกายก็ไม่ค่อยอำนวยแล้ว วันนี้มานอนพักที่วัชรธรรม พอมีเวลาจึงเขียนแบ่งปันกัน ขออภัยเพื่อนๆด้วยที่ขาดหายไปมากอยู่แต่เท่าที่พอจำได้ก็เท่านั้นเอง ใครพอมีเวลาว่างก็ไปสนทนากับท่านแล้วมาแบ่งปันกันบ้างนะครับ

13 มี.ค. Big Cleaning Day2nd. ณ วัชรธรรมสถาน

เช้านี้ตั้งแต่7โมงเช้าพวกเราได้มาร่วมถวายจันทน์พระอาจารย์ฐากันที่วัชรธรรม และ8โมงหลังทานอาหารเสร็จก็เริ่มงานเก็บกวาดทำความสะอาดเสนาสนะของพ่อแม่ครูอาจารย์หลวงตาพระมหาบัวกัน โดยแบ่งกันทำอาคารละคนสองคน เพราะมีหลายอาคารมากที่เราจะทำความสะอาดกันในวันนี้ โดยมีน้องกาญจนา รับผิดชอบแบ่งงาน น้องเก็บกับหลาน*อาคารพักหญิง-ทำความสะอาดใหม่ และนำเอาของใช้ทั้งหมดมาทำความสะอาด ตากแดดฆ่าเชื้อโรคและความอับชื้น รวมทั้งดูแลห้องน้ำสองฝั่งด้วย พี่เม้า-ทำความสะอาด*ห้องน้ำ12ห้องริมรั้ว คุณบั้ง-เอ๋-ทำความสะอาดหอธรรมและหอฉันกับลูกน้องพี่จุ่ม แดงน้อย-อุ๊และเพื่อน ทำความสะอาดกุฏิและศาลาปานะด้านสังฆาวาส มีพี่ตู ช่างไฟที่พี่สุเมธส่งมาแก้ไขเดินสายไฟครึ่งไฟฟ้าให้ใหม่อีกสองคนครับ กว่าจะเสร็จงานกันก็เกือบบ่ายสี่โมงแล้วครับ งานก็สำเร็จไปส่วนใหญ่ แต่ละอาคารดูเหมือนไม่มีอะไร แต่กวาดเสร็จ ดูน้ำสามลิ้นน้ำกว่าจะลีจางลงได้ครับ รายละเอียดเล็กๆน้อยๆที่ขอบหน้าต่าง ขอบเสา ซอกมุมต่างๆก็เก็บไปได้สัก70-80%เองครับ จึงจกเยอะมากๆ มีทั้งตัวทิ้ง ไข่ทิ้ง ขี้จิ้งจกรวมๆกันน่าจะถึงกก.นะครับ ปัญหาใหญ่อีกอย่างก็นกพิราบ ที่ทำให้อาคารหลายแห่งสกปรกจากมูลของมัน บริเวณกระจกที่หอธรรมมีขี้นกเกาะอยู่ด้านล่างออกยากมาก น้องบั้งต้องลงเรือไปฉีดน้ำล้างออก สะอาดขึ้นมากแต่ก็ยังเหลืออยู่สัก3ในสิบส่วนได้ครับ

งานบุญเช่นนี้มีไม่มาก ระหว่างทำความสะอาด ทุกคนงดการพูดคุย ตั้งใจทำความสะอาดเสนาสนะภายนอกเพื่อชะล้างความสกปรกภายในใจของเรา พิจารณาธรรมถึงความไม่สะอาด เห็นปัญหาหาทางแก้ไข กายค่อยๆตั้งใจกระทำ ใจค่อยๆ

พิจารณา ปัญญาประกอบสติ งานออกมาดีใจเป็นสุข ความละเอียดอ่อนในการทำงาน ย่อมออกมาจากใจที่ย่อมแล้วด้วย ปัญญาธรรม งานที่ละเอียดผลงานดีงาม ย่อมต้องออกมาจากใจที่มีสติและอ่อนโยน กิเลสที่เกาะใจเราก็คงไม่ต่างกับสิ่งสกปรกภายนอก แม้ล้างเช็ดสะอาดแล้วก็ยังคงทำอยู่ เสมอๆจึงสะอาดได้ จนสักวันตัวเราไม่ยึดมั่นในกายในใจนี้แล้วกิเลสก็ย่อมไม่มีที่จะเกาะแล้ว เหมือนวัชรธรรมแห่งนี้ที่เรายึดคิดเป็นสถานที่ทำบุญ สอนปฏิบัติภาวนา สร้างบุญ

กุศล แต่เมื่อใดที่ใจพวกเราเป็นกุศลแล้ว แม้ไม่มีวัชรธรรมสถานเราก็ได้บุญกุศล ตลอดเวลาแล้ว พี่น้องเราทุกคนเหนื่อยกันเต็มที่ครับ สืบค้นกับงานทำความสะอาด ทั้งวันกับเสนาสนะที่ทิ้งไว้เป็นปี ความสกปรกหมกขุ่นอยู่มากมาย ทำให้ได้สักครั้ง ต่อไปก็เบาลงแล้วครับ

ครั้งต่อไป 13 และ 17 เมษายน 13 เมษายนร่วมกันทำบุญสงกรานต์กับ ท่านฐาก่อนเริ่มทำความสะอาด 17 เมษายนอีกอีกครั้ง เสร็จก่อนที่จะเรียนเชิญ คุณหมอมรมา มาแสดงธรรมบรรยายสอนปฏิบัติภาวนาให้พวกเรา จาก ประสบการณ์ที่พี่แป้นได้รับถ่ายทอดมาจากองค์หลวงตาบ้านตาดและท่านอาจารย์ สิ่งทองศิษย์เอกท่านอาจารย์หลวงตาพระมหาบัวอีกองค์หนึ่ง

♡ เพื่อนๆท่านใดพอมีเวลา เรียนเชิญนะครับ ทำความสะอาดเสนาสนะชำระ จิตใจด้วยธรรม กราบอนุโมทนาครับ

14 มี.ค.65 ที่วางไม้ปัดตาด

พวกเราทำที่วางไม้ปัดตาดถวายท่านอาจารย์ไก่อสองชุด พี่เจี๋ยนำส่งวัดป่าบัวแก้ว เรียบร้อยแล้วครับ กราบอนุโมทนาบุญครับ

17 มี.ค. 65 ประชุมเตรียมงานวางศิลาฤกษ์ ♡

กลับมาบ้านไผ่อีกครั้ง หลังจากลงนามในสัญญาก่อสร้างเรียบร้อยแล้วก็พากันเข้าปรึกษาเรื่องกำหนดการพิธีวางศิลาฤกษ์กับท่านอาจารย์บัวทองที่วัดหลวงปู่สีพร้อมกับท่านผอ.รพ.และเจ้าหน้าที่ สรุปว่าจัดงานกัน 9-10 เมษายน สกนี้ครับ กราบขอบพระคุณครูจารย์ที่กรุณาเป็นธุระจัดการเรื่องต่างๆให้ครับ

มูลนิธิดวงแก้ว ในพระสังฆราชูปถัมภ์ฯ ขอเชิญร่วมพิธีวางศิลาฤกษ์อาคาร “108 ปี หลวงตาพระมหาบัว” ซึ่งเป็นอาคารรับป่วย และตึกสงฆ์อาพาธ จำนวน 33 เตียง มอบให้ รพ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น เพื่อบูชาพระคุณพ่อแม่ครูบาอาจารย์

หลวงตาพระมหาบัว ในวาระ 108 ปี ชาตกาล องค์ท่าน พวกเราเหล่าศิษยานุศิษย์โดยมี พระอาจารย์สุธรรม สุทธิโม เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด เมตตาเป็นประธานโครงการฯ เพื่อนำพวกเราพร้อมกันสร้างอาคารตึกสงฆ์อาพาธนี้เป็น

สาธารณประโยชน์อุทิศบุญกุศลนี้ถวายเป็นอาจารย์บูชาต่อพ่อแม่ครูอาจารย์ ให้พระนามขององค์ท่านสถิตย์อยู่ในใจของปวงไทยทั้งมวลตลอดไป

18 มี.ค. 65 ถวายพระพุทธรูปท่านก้านโสโกอีกครั้ง

"พลิกฟื้นคืนพุทธ สุวรรณภูมิสู่พุทธภูมิ" ชมรมไตรรัตนภูมิ โดย พระก้าน อโสโก (มาลิก) กิจกรรม "พลิกฟื้นคืนพุทธ สุวรรณภูมิสู่พุทธภูมิ" อัญเชิญพระพุทธรูปปฏิมา 84,000 องค์ ไปยังต้นกำเนิดสู่แดนพุทธภูมิ ถิ่นลมหายใจพระพุทธศาสนายังแดนพุทธภูมิ วันนี้เรามามอบพระพุทธรูป 9 " อีก 9 องค์ครึ่ง รวมทั้งปัจจัยในการส่งพระพุทธรูปไปอินเดียอีก 17000 บาท มีเพื่อนๆมาร่วมถวายด้วยกันหลายคนทั้งสรวง,อ้อย,นก,พีอ้อย เสียหลายคนดิศรัระไม่มาร่วมบุญกับเราครับ วันนี้ท่านมีพุดคุยธรรมะเล็กน้อยก่อนเราจะลากลับกันครับ ท่านว่าการที่เราจะขอพรจากพระพุทธรูปที่เราถวายนั่นก็เป็นพรที่เกิดจากความรักรักความศรัทธาในพระพุทธรูปศาสนานั้นเอง ขอให้พวกเราทำจิตใจเป็นกุศล ความสงบสุขในใจเป็นบุญที่แท้จริง กิเลสที่ผ่านมา เช่น ความโลภ ความโกรธ ความหลง ทำให้เราทุกข์ การจะรับพรนั้นต้องเปิดใจให้กว้างมีสติ มีสมาธิ พลังแห่งบุญกุศลจากพรที่เราได้รับก็จะผ่านเข้าสู่ตัวเราจิตใจของเราได้ กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านนะครับ

ภวนาถัฎจร 19-20 มีนาคม

กราบพระภวนารัตนารภรณั 2.วัดทำใหม่

กราบท่านเจ้าคณะตำบลภูเขาทอง ชมพระอุโบสถสมัยอุทอง และบูรณะปฏิสังขรณ์ในสมัยอยุธยาตอนต้น ภายในสวยงามมาก โดยเฉพาะหลวงพ่อบูใหญ่พระประธานภายในอุโบสถและภาพเขียนลายปูนปั้นลอยตัวครับ

วัดสำเภากล่อม เดิมชื่อวัดท่าใหม่ สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น โดยสมเด็จพระรามาธิบดีราชธิราช (พ.ศ. ๑๕๓๘ - ๑๕๕๒) พระมหากษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา พระราชโอรสของพระรามาธิบดี ได้รับวิสุงคามสีมา พ.ศ. ๒๒๑๐ และได้เปลี่ยนมาเป็นวัด"สำเภากล่อม" ในปี พ.ศ. ๒๔๘๓

วัดกุฎีดาว

มีเวลานั่งภาวนากันที่วัดกุฎีดาวอีกครั้ง แม้ไม่มีใครมาคุยด้วยแต่ก็สงบเงียบสัปปายะดีครับ วัดที่หลายๆคนมาขอพรจากปู่โสม ที่เฝ้าดูแลสมบัติของพระเจ้าอุทองในวัดนี้ครับ

พงสาวดารเหนือได้จดไว้ว่า พระเจ้าธรรมราชา กษัตริย์องค์ที่ ๘ ของอโยธยา มีมเหสี ชื่อ พระนางกัลยาณี และพระนางเป็นผู้สร้างวัดมเหยงคณ์ พระเจ้าธรรมราชา (พ.ศ. ๑๘๔๔ - ๑๘๕๓) เป็นพระราชบุตรเขยองค์แรกของพระเจ้าสุวรมนราช พระองค์ทรงสร้างวัดกุฎีดาว ส่วนพระนางกัลยาณี พระอัครมเหสีทรงสร้างวัดมเหยงคณ์

-วัดหน้าพระเมรุ

นัดพบคณะที่พระอุโบสถวัดหน้าพระเมรุ

วัดนี้เป็นวัดเดียวในกรุงศรีอยุธยาที่ไม่ได้ถูกพม่าทำลายและยังคงปรากฏสถาปัตยกรรมแบบอยุธยาอยู่ในสภาพสมบูรณ์มากที่สุดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พระอุโบสถมีขนาดยาว 50 เมตร กว้าง 16 เมตรเป็นแบบอยุธยาตอนต้นซึ่งมีเสาอยู่ภายใน ตั้งอยู่ริมคลองสระบัวด้านทิศเหนือของคูเมือง (เดิมเป็นแม่น้ำลพบุรี) ตรงข้ามกับพระราชวังหลวง สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น พุทธศักราช 2046 มีชื่อเดิมว่า “วัดพระเมรุราชิการาม” ที่ตั้งของวัดนี้เดิมคงเป็นสถานที่สำหรับสร้างพระเมรุถวายพระเพลิงพระบรมศพของพระมหากษัตริย์พระองค์ใดพระองค์หนึ่งสมัยอยุธยาตอนต้น ต่อมาจึงได้สร้างวัดขึ้น มีตำนานเล่าว่าพระองค์อินทร์ในรัชกาลสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 2 ทรงสร้างวัดนี้เมื่อ พ.ศ. 2046 วัดนี้มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ สมเด็จพระ

พระมหาจักรพรรดิเมื่อครั้งทำศึกกับพระเจ้าบุเรงนอง ได้มีการทำสัญญาสงบศึกเมื่อ พ.ศ. 2106 ได้สร้างพลับพลาที่ประทับขึ้นระหว่างวัดหน้าพระเมรุกับวัดหัสดาวาส ต่อมาสร้างขยายออกโดยเพิ่มเสารับชายคาภายนอกในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ หน้าบันเป็นไม้สักแกะสลักเป็นรูปพระนารายณ์ทรงครุฑเหยียบเศียรนาคและมีรูปราหูสองข้างติดกับเศียรนาค หน้าต่างเจาะเป็นช่องยาวตามแนวตั้ง เสาเหลี่ยมสองแถวๆ ละแปดต้น มีบัวหัวเสาเป็นบัวโถแบบอยุธยา ด้านบนประดับด้วยดาวเพดานเป็นงานจำหลักไม้ลงรักปิดทอง ส่วนลายแกะสลักบานประตูพระวิหารน้อยเป็นลายแกะสลักด้วยไม้สักหนา แกะสลักจากพื้นไม้ไม่มีการนำชิ้นส่วนที่อื่นมาติดต่อเป็นลายซ้อนกันหลายชั้น พระประธานในอุโบสถสร้างปลายสมัยอยุธยาเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ทรงเครื่องแบบกษัตริราช มีนามว่า “พระพุทธรูปนิมิตวิชิตมารโมลีศรีสรรเพชญ์บรมไตรโลกนาถ” จัดเป็นพระพุทธรูปทรงเครื่องสมัยอยุธยาที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่มีปรากฏอยู่ในปัจจุบันและมีความสมบูรณ์งดงามมากสูงประมาณ 6 เมตรหน้าตักกว้างประมาณ 4.40 เมตร ในสมัยรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีการปฏิสังขรณ์วัดนี้ โดยรักษาแบบอย่างเดิมไว้และได้เชิญพระพุทธรูปศิลาสีเขียวหรือพระคันธารราษฎร์ประทับนั่งห้อยพระบาทสมัยทวาราวดีจากวัดมหาธาตุมาไว้ในวิหารสรรเพชญ์(หรือเรียกว่า วิหารน้อยเพราะขนาดวิหารเล็ก มีความยาว 16 เมตร กว้างประมาณ 6 เมตร) ซึ่งอยู่ข้างพระอุโบสถพระพุทธรูปศิลาแบบนั่งห้อยพระบาทสมัยทวาราวดีนี้ นับเป็น 1 ใน 5 องค์ที่มีอยู่ในประเทศไทย

- วัดพระงาม-ประตูแห่งกาลเวลา

เราเริ่มการภาวนาสัจจร ณ ประตูแห่งกาลเวลา ณ วัดแห่งนี้ เพื่อสร้างบรรยากาศที่จะมองย้อนอดีตลงไปในการเวลา เพื่อจะได้พิจารณาเปรียบเทียบกับใจของเราได้ชัดเจนขึ้น

วัดพระงาม คลองสระบัว ตั้งอยู่ตำบลคลองสระบัว อำเภอพระนครศรีอยุธยา เป็นวัดร้างที่มีจุดเด่น คือ ชุมประตูโบราณที่ถูกโอบล้อมด้วยต้นโพธิ์ จนได้รับขนานนามว่า ประตูแห่งกาลเวลา เนื่องจากในยามเย็นจะมีแสงสีทองของพระอาทิตย์สาดส่องลงมายังชุมประตูเมื่อเดินผ่านทำให้รู้สึกเหมือนเรากำลังก้าวเดินผ่านช่วงเวลาในปัจจุบันไปยังอดีต คล้ายกับเดินผ่านกระจกในละครเรื่อง ทวิภพ ไปสู่อีกภพหนึ่งในยุคไทยโบราณ

-โบราณสถานร้าง

ผ่านมิติกาลเวลาแล้วก็เริ่มปฏิบัติภาวนากัน อากาศกำลังสบายๆ ไม่ร้อนไม่หนาว แต่มีพยากรณ์อากาศว่าจะมีฝนตอนเย็น พอตกลงเรายังต้องย้ายที่ไปที่ที่มีที่หลบฝนได้กันครับ

-วัดเชิงท่า ภาวนาข้าง โปสถ์ที่พระเจ้าตากบวช!

คณะเรามาตั้งภาวนากันที่ข้างโปสถ์เก่า ทำวัตรเย็นเสร็จก็นั่งภาวนาค้นหาห่ม ช่วงนี้มีไฟส่องพระปรารักษ์ตลอด พักหนึ่งชม. แล้วนั่งภาวนาต่อจนเช้าช่วงนี้ไฟส่องเจดีย์ปิดแล้ว อากาศกำลังสบายๆ ผ่านไปอีกใจก็เข้าแล้วครับ พระจันทร์ทรงกลด ส่องสว่างทั้งคืน นับว่าบรรยากาศดีจริงๆ อิฐแต่ละก้อน เจดีย์ที่พุพัง ย้อนใจเรากลับไปสู่อุบัติ สะทอนว่ากายนี้ของเราก็คงเช่นกัน ต้องจากกันไปสักวัน แม้วัตถุต้องแตกสลายไป ขอเพียงใจที่มีศรัทธาในพระพุทธศาสนาคงอยู่ในใจนี้ตลอดไปก็เพียงพอแล้ว !!

วัดเชิงท่า มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับพระมหากษัตริย์พระองค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของไทยพระองค์หนึ่ง คือ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี มหาราช อย่างไร? กล่าวคือ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี มหาราช ทรงมีความเกี่ยวเนื่องกับวัดแห่งนี้ถึง ๒ ครั้ง และเป็นช่วงสำคัญของชีวิตทั้ง ๒ ครั้ง ของพระองค์เลยทีเดียว

ครั้งที่ ๑ ในปีพุทธศักราช ๒๒๘๔ เด็กชายสิน (สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี มหาราช) อายุได้ ๗ ปี เจ้าพระยาจักรี (โรงฆ้อง) ซึ่งเป็นพ่อบุญธรรม ได้นำ เด็กชายสิน เข้าสำนักการศึกษา กับ พระอาจารย์ (มหาเถร) ทองดี ณ วัดโกษาวาสน์

เนื่องจาก เด็กชายสิน เป็นเด็กเฉลียวฉลาด มีความคล่องแคล่ว เรียนรู้การงาน และการเรียนได้รวดเร็วกว่าเด็กทั่วไป จึงช่วยเหลืองานต่าง ๆ ของวัดได้เป็นอย่างดี และเป็นคนทำอะไรทำจริง มีหน้าซำยังมีใจนักเลงกล้าได้กล้าเสีย เด็กชายสิน จึงขึ้นชั้นเป็นหัวโจกลูกศิษย์วัดด้วยกันเลยทีเดียว วันหนึ่ง เด็กชายสิน ได้ชักชวนศิษย์วัด เปิดบ่อนพนันเป็นเจ้ามือเล่น กำถั่วขึ้นในวัด พระเดินมาเห็นเข้า จึงได้นำเรื่องไปฟ้อง พระอาจารย์ทองดี พระอาจารย์ทองดี ได้สวน สืบความ ได้ความกระจ่างว่า เด็กชายสิน เป็นหัวโจกชักชวนเพื่อนเล่นการพนันจริง ฝ่ายปกครองระเบียบของวัด เพื่อไม่ให้เป็นที่เยี่ยงอย่างแก่เด็กคนอื่น ๆ พระอาจารย์ทองดี จึงได้ทำการลงโทษ เด็กชายสิน สถานหนัก โดยนำตัวไปมัดมือคร่อมอยู่กับบันไดทำน้ำ ตั้งแต่ตอนบ่ายจนตกค่ำ ส่วน พระอาจารย์ทองดี เมื่อจัดการลงโทษแล้ว ได้เข้าวัดปฏิบัติศาสนกิจตามปกติ เวลาพลบค่ำน้ำขึ้นท่วมบันได และได้ท่วมร่างเด็กชายสิน แต่ด้วยปาฏิหาริย์ เสาบันไดนั้นถอนหลุดลอยน้ำ นำร่าง เด็กชายสิน ไปพร้อมกับบันได เวลาล่วงเลยนานเข้า พระอาจารย์ทองดีเกิดนึกขึ้นมาได้ จึงชวนพระลูกวัดไปคูที่ทำน้ำ ปรากฏว่าไม่พบ เด็กชายสิน พระอาจารย์ทองดี ตกใจมาก เกรงว่าจะถูก เจ้าพระยาจักรี (โรงฆ้อง) ตำหนิ จึงพากันรีบค้นหา ในที่สุดก็พบ เด็กชายสิน ลอยผูกติดกับบันได อยู่ฝั่งตรงข้ามทำน้ำ พระอาจารย์ทองดี รีบนำตัวเด็กชายสินให้พ้นจากน้ำทันที และพาเข้าไปในพระอุโบสถ ให้ เด็กชายสิน นั่งลงต่อหน้าพระพักตร์พระพุทธรูป (พระประธาน) อยู่ท่ามกลางคณะสงฆ์ จากนั้นพระสงฆ์ร่วมสวดพระพุทธมนต์ ชยันโต เป็นการรับขวัญที่ เด็กชายสิน รอดตายราวปาฏิหาริย์ ขณะอยู่ในสำนักของ พระอาจารย์ทองดี เด็กชายสิน ได้เรียนหนังสือขอมไทย เรียนคัมภีร์พระไตรปิฎก จนจบครบขบวนการ

ครั้งที่ ๒ ในปีพุทธศักราช ๒๒๘๘ มหาดเล็ก (สิน) (เข้าถวายตัวเป็น มหาดเล็ก อยู่ในพระบรมราชวังรับใช้ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกษฐ์ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๒๘๐) อายุครบ ๒๑ ปี ได้กราบถวายบังคมลาอุปสมบทต่อ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกษฐ์ พระองค์ได้ทรงอนุญาตให้ นายสิน ได้บวชเป็น พระภิกษุสิน และจำพรรษาอยู่ที่ วัดโกษาวาสน์ วัดเดิมที่เคยเป็นศิษย์วัดอยู่กับ พระอาจารย์ทองดี ขณะ พระภิกษุสิน จำพรรษาที่ ๓ นายทองด้วง ซึ่งมีอายุอ่อนกว่า พระภิกษุสิน ๒ ปี (พระราชสมภพปีพุทธศักราช ๒๒๘๘) ได้อุปสมบท และเนื่องจากวัดอยู่ใกล้กัน พระภิกษุทั้ง ๒ รูป

จึงมักได้พบกันบ่อยครั้ง เช้าวันหนึ่งขณะ พระภิกษุสิน จาริกรับบาตร ผ่านบ้านเรือนไทยจีน ซึ่งตั้งอยู่ในละแวกนั้น ครั้นเดินมาถึงมุมโบสถ์พราหมณ์ ถนนชិคุญ ได้พบกับ พระภิกษุทองด้วง ขณะภิกษุสหายทั้ง ๒ รอรับบาตรข้าว ได้มีจีนแสชาวจีนผู้หนึ่ง เดินผ่านมาพบพระภิกษุทั้ง ๒ จีนแสผู้นั้นพินิจดู พระภิกษุสิน และ พระภิกษุทองด้วง ด้วยความสนใจเป็นพิเศษ เมื่อพิจารณาได้สักครู่ จึงกล่าวว่า ไม่น่าเชื่อเลยที่ได้เห็นภษัตริย์ไทยสององค์มาเดินบิณฑบาตด้วยกันอย่างนี้ และได้ทำนายว่า ต่อไปในภายภาคหน้า พระคุณเจ้าทั้งสองจะต้องได้ขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์อย่างแน่นอน ขอให้คำทำนายนี้จึงเป็นมงคลสืบไปเกิดพระคุณเจ้า จีนแสถวายคำทำนายแล้ว ได้อำลาจากไป ปล่อยให้ พระภิกษุสิน และ พระภิกษุทองด้วง มองตากันด้วยความรู้สึกขบขัน แล้วเดินบิณฑบาตต่อไป โดยไม่ได้ชักอะไรรอีก

20 มี.ค. 65 ปล่อยปลาต่อชีวิต...

เข้าออกจากภวานก็มาตลาดซื้อปลา ปล่อยปลาต่อชีวิต ให้เขากันหน่อย
แผ่อุทิศบุญกุศล ให้สรรพสัตว์ที่ตกอยู่ในความทุกข์ยากทั้งหมด

บ้านเทวธรรม ไต่บาตรทำบุญร่วมซื้อที่ดินกับครูจารย์สุธรรมฯ

21 มี.ค. 65 ภวานาสัญจร

(อยุธยา 19-20มี.ค.) ☺ เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พวกเราพร้อมตัวกันไปปฏิบัติภวานานอกสถานที่ (วัชรธรรมสถาน) ครั้งนี้เราไปโบราณสถาน วัดร้าง ในอยุธยา เริ่มด้วยไปรวมตัวพบกันที่วัดหน้าพระเมรุ วัดที่คงสภาพเดิมไว้ได้มากที่สุด เพราะไม่ได้ถูกพม่าทำลาย จากนั้นเราก็ได้ผ่านเข้าประตูแห่งกาลเวลา ณ วัดพระงาม เพื่อปรับสภาพจิตใจให้หวาน คำนี้ถึงอดีต 600-700 ปีก่อน จากนั้นก็นั่งภวานากันที่วัดร้าง ที่เงียบสงบ แม้อาจมีสัตว์ตัวน้อย เช่นมดแมลงมารบกวน

บ้างก็เป็นธรรมดา การมาภาวนานอกสถานที่มิได้มาหาความสะดวกสบายกัน แต่เป็นการเปิดโอกาสให้เราได้เรียนรู้ที่จะอยู่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ มีเวลาและสถานที่เงียบสงบ ปล่อยให้เราได้สัมผัสกับจิตเดิมแท้ของมันเอง จิตใจที่สงบหาได้ยากยิ่งนัก เมื่ออยู่ท่ามกลางวัดร้างเหล่านี้ เรามักจะสงบได้ง่ายขึ้น วัดวาอารามเหล่านี้ล้วนสร้างขึ้นด้วยพลังความศรัทธาในพระพุทธศาสนา ทุ่มเทพเจนนทองของมีค่าต่างๆ มาประดับประดาไว้เพราะคิดว่าวัตถุเหล่านั้นจะทำให้เขาเข้าถึงศาสนาได้? แต่ปัจจุบันเหลือเพียงซากปรักหักพังเท่านั้น หลวงปู่มั่นเคยสอนวิญญานที่ยึดติดในเจตีย์ที่คนสร้างจนไปเกิดในภพที่สูงขึ้นไม่ได้ การเข้าถึงพระธรรมคำสอนของพระบรมศาสดานั้น มีทางเข้าถึงทางเดียวคือการพัฒนาจิตใจเท่านั้น การที่เรามุ่งปฏิบัติภาวนาตามแนวทางคำสอนของพระศาสดา พ่อแม่ครูบาอาจารย์จึงเป็นหนทางที่เรามุ่งเพียรพยายามอยู่ เพื่อให้ใจดวงนี้พัฒนาขึ้นจนสามารถเห็นสภาพตามความเป็นจริงของกายของใจนี้รวมทั้งสภาพแวดล้อมรอบตัวด้วย แน่นอน การควบคุมกายวาจาใจนั้นย่อมจำเป็นเสมอ การปฏิบัติสมาธิภาวนาก็จำเป็นเช่นกัน เมื่อใจไม่ฟุ้งไปกับอารมณ์ภายนอก/ภายในแล้ว ปัญญาญาณจากการพิจารณาธรรมเบื้องต้นจึงเกิดขึ้น แม้อ่อนๆเป็นไปทีละเล็กทีละน้อยก็พอใจแล้ว วันนี้พอตกเย็นเราก็นั่งภาวนาต่อที่วัดเชิงท่า เพราะมีรายงานว่าฝนจะตกคืนนี้ แม้บรรยากาศอาจแตกต่างบ้างแต่ก็สัปปายะดีมากครับ เราได้สวดมนต์ภาวนากันภายในพระอุโบสถที่พระเจ้าตากสินมหาราชทรงผนวชได้ทำวัตรเช้าเย็นหน้าพระประธานในวิหารร้างหน้าพระปรางค์อายุกว่า 700 ปี ตลอดคืนได้นั่งภาวนา เน้นชชชชไม่นอนและที่ลำบากอีกหน่อยก็คือเรานั่งภาวนากันสองรอบ รอบแรก 4 ชม. รอบสอง 5 ชั่วโมง ติดต่อกันไม่ลุกไม่ขยับกันระหว่างนั้นมีเบรคให้พักเข้าห้องน้ำ สนทนาธรรมกัน 1ชม. สำหรับผู้ใหม่คงลำบากหน่อย แต่ผู้คุ้นเคยแล้วก็สงบสบายดีครับ ฝ้ามองความจริงของความทุกขเวทนาที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้า ใจลงหนีไปคิดเรื่องอื่นยากหน่อยครับ ช่วงดึกๆ ลมพายุแรงมากคล้ายฝนจะตก ต้นไม้หลังอุโบสถ/เจดีย์เขย่าไหวอย่างแรงเกือบชั่วโมง เราก็เป็นห่วงเพื่อนๆเพราะถ้าฝนตกคงต้องย้ายที่กัน แต่กลับไม่ตกและอากาศเย็นสบายสัปปายะต่อการปฏิบัติภาวนายิ่งนัก เช้าทำวัตรเช้าเสร็จก็ไปตลาดซื้อปลาปล่อยชีวิตให้พ้นความตายซื้ออาหารไปถวายพ่อแม่ครูอาจารย์ที่บ้านเทวธรรมทำบุญซื้อที่ดินกับพระอาจารย์สุธรรม เติมเสบียงบุญกัน มีเวลาสนทนาธรรมสรุปการภาวนาที่ปฏิบัติกันมาตลอดคืนแล้วแยกย้ายกลับบ้าน จบการภาวนาสัจจรไปอีกครั้ง กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านครับ เพื่อนๆที่สนใจ ครั้งหน้าเร็วๆ นี้ครับ แต่อาจเป็นวัดร้างหรือ สุสาน หรือที่ภาวนาที่สัปปายะอื่นๆ รอติดตามนะครับ

23 มี.ค.65 ครูจารย์เมตตาสร้างกุฎิ สำหรับ-ภาวนาสัจจร

โครงการ-ภาวนาสัจจร-นอกจากจะไปปฏิบัติภาวนากันที่สุสาน, วัดร้าง, โบราณสถานและ... เรายังไปยังวัดพ่อแม่ครูอาจารย์ที่สัปปายะ และไม่ทำความเดือดร้อนให้ท่านด้วย

เดือนก่อนมาคูที่พัทภวานาแถวๆสุสานที่ชลบุรี ได้กราบเรียนขออนุญาตครูจารย์หลวงตาแดงท่านพาเพื่อนๆไปภวานาที่วัด ท่านจึงเมตตาสร้างกุฎิพัทภวานาไว้ให้เพื่อนๆได้ภวานากัน ตอนนี้เสร็จไปหลายหลังแล้ว กราบอนุโมทนาบุญและกราบขอบพระคุณหลวงตามากๆครับ พวกผมจะใช้เวลาไปกราบขอพัทภวานากันให้สมกับเจตนาของครูจารย์ครับ

ที่พัทภวานาที่เราไปกันอาจไม่ได้สะดวกสบายหรูหรานัก แต่เหมาะแก่การภวานา ครูจารย์หลวงตาพระมหาบัวท่านเล่าให้ฟังเสมอๆตอนที่เรายู่ที่วัดว่าการภวานาตามปฏิบัติพาแม่ครูอาจารย์นั้นไม่เคยสบาย ครูจารย์ใหญ่-ท่านอาจารย์มั่นไม่เคยใส่ใจเรื่องกรกินอยู่ กุฎิ ศาลา เสนาสนะว่าจะเป็นเช่นไร ปานะ-จะมีน้ำตาลน้ำหวาน ไม่ต้องคิดถึง แต่ปัจจุบัน-แตกต่างกันอย่างมากนัก พวกเราขอเดินตามทางที่พ่อแม่ครูอาจารย์พาดำเนินกันต่อไปครับ อดบ้างลำบากบ้าง ก็ฝึกเอา จะลำบากบ้างก็คงคุ้นชินสำหรับเด็กวัดอย่างเราแล้ว ไม่ได้รำวย บัจจยที่พอมีกัทำตามทางที่ครูจารย์นำพา ช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติภวานา งานสาธารณสงเคราะห์ไปตามที่พอ กระทำได้เท่านั้น กราบระลึกพระคุณพ่อแม่ครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่าน

23 มี.ค. 65 ปรับแต่งพื้นที่สำหรับก่อสร้าง อาคาร108 ปี หลวงตาพระมหาบัว

27 มี.ค. 65 วัดบ้านเพ(วัดเจ้าหญิง) จองกรฐินปี65

ฤกษ์ ออการ 108 ปี หลวงตาพระมหาบัว" ณ รพ.บ้านไผ่ ใน วันอาทิตย์ที่ 10 เมษายน นี้ครับ ไม่ว่าจะอาจจะได้เป็นงานใหญ่สุดท้ายที่เราจะทำได้หรือเปล่าก็ไม่ทราบนะครับ เพื่อนๆท่านใดว่างเรียนเชิญร่วมงานนะครับ อนุโมทนา

30 มี.ค. 65 วัดอโศการาม

กราบครูอาจารย์สมหมาย พังธรรม ถวายไทยธรรม รับคำสั่งสอนครูอาจารย์อีกเล็กน้อยก่อนลากลับ (ทุกครั้งท่านต้องมีข้อธรรม แนะนำเพิ่มกำลังใจให้ทุกทีไป กราบครูอาจารย์ครับ)